

ופירש רב נחמן ב' ציחק
 מנה טעם שקראו שפירצ
 להנחם שם וזו חולה ר'
 יהודה היא, ונתינת חברים
 שלה מסובין עקר גרמליה
 חיה לבית הנכנסת וא'
 לבית המדרש. כשנצטא
 אי שעתון ברכה למפרע,
 וכשהזוין אי שעתון
 ברכה לתחלה. אמר ר'
 יהודה ב"א שנקנינו
 שם וזן או חולה ר'
 וכיון דשקלא דרמקא חסדא
 בקושיא אצ"י דמקמי
 ר' יהודה, שנוייה הוא
 ולא מסבין עקר והלכתי
 וצא עבדן רבן דר' ששת
 דמחמי וטפ' ערף. וכן ר'
 יוחנן כיין אריתאבותה וזון
 רבון וקמיא לא וזן דכל
 שני מקום צריך לברך
 שני חסדים. תניא חברים
 שני מהלכה ישתתון י'
 ועקר גרמליה חזרו י'
 צייצין לברך. וזון גבי
 חבורה שני מסובין וקדש
 עליהם היום. ומקדש
 שני ראשון ומקדש שני
 מברך עליו ברכת המזון
 וברך ר' יהודה, ר' יוסי
 ואבוי אולכין דששתח.